

слѣ като пѣмаше какво да ядемъ принудены бѣхмы да изядемъ мечетата и. Пулосскый бѣше, раненъ, а Лодоиска истощена и измождена станѣла бѣ като вѣйка и едва можаше да ся исправя, а лютата студъ ны измѣчваше. Гонены отъ Русситѣ въ населенныѣ мѣста, заплашваны всякой часъ отъ дивитѣ звѣрове въ онѣзи пространнѣхъ пустіиѣхъ, безъ да имамамы други орѣдія освѣнѣ сабитѣ си, а слѣдъ малко принудены да изядемъ и коніетѣ си, какво щѣхмы да станемъ? Належащата опасность на теста ми и на съпругатѣ ми стреснѣ мя повече отъ всичко друго. И тѣй рѣшихъ съ всякъ жьртвѣхъ да направихъ всичко що можѣхъ за тѣхъ, въ това имѣ състояніе много по-жалостно отъ моето. Оставихъ прочее и двамата съ обѣщаніе, че ще ся завърнѣхъ слѣдъ малко при тѣхъ, и, като зехъ една часть отъ елмазыгѣ на Лодоискѣхъ, хванѣхъ пѣтѣтъ по брѣговетѣ на Варсклѣ.

Трѣба да заблѣжишь, драгый ми, че единъ пѣтникъ изгубенъ въ тѣзи широкѣ странѣхъ, и който е пристигнѣлъ да ся скыта безъ водителъ и безъ указатель, принуденъ е да слѣдува рѣкытѣхъ, защото обыкновенно по брѣговетѣ имѣ ся срещатѣ селенія.

Намѣреніето ми бѣше да стигнѣхъ колкото по-скоро до нѣкой търговскый градъ. И тѣй, воденъ отъ брѣговетѣ на Варсклѣ, все като вѣрвѣхъ и деиѣхъ и мощѣ, на четвъртый день стигнѣхъ въ Полтавѣхъ. Тамъ ся прѣсторихъ на Волгородскый торговецъ, и научихъ ся, че търсятъ Пулосскаго; царицата рус-